

været inde på det, og meget af det, han har sagt, er jeg enig i. Der mangler det, at når det offentlige har en pligt til at yde en eller anden service eller ydelse, bør det så også medføre, at der ligger en ret på den anden side. F.eks. har kommunerne jo pligt til at yde hjemmehjælp, men der er ikke nogen, der har ret til at modtage hjemmehjælp.

Og når vi så ser på de ældreråd og klageråd, som man med fanen højt hævet fik nedsat – nu blev der endelig gjort noget for de ældre! – så viser det sig jo, at de klageråd, der er nedsat, er tandløse kaffeklubber, der ikke har nogen som helst effekt. For de kan godt nok modtage klager, som de kan sidde og diskutere over en kop kaffe, men så kan de i øvrigt ikke foretage sig andet. De kan ikke lave om på afgørelserne, de kan ikke komme med præcise henstillinger til kommunen om, at det og det skal laves om, osv. Og derfor er det lidt synd, at det ikke bliver ført ordentligt igennem, for det, man så yderligere har gjort her, er blot at foreslå, at man nu også i amterne skal have lignende råd, som så også bare skal være nogle tandløse råd!

For at illustrere lige præcis det, at borgerne kan komme i klemme i systemet, har jeg taget en tilfældig sag med, som jeg havde i mine gemmer. Den drejer sig om en borger i Høje Tåstrup Kommune, som efter i en periode at have modtaget boligsikring får ændrede økonomiske forhold og derfor henvender sig på kommunen og siger: Min økonomi har ændret sig, og derfor skal vi lige have de ting på plads, for så er jeg ikke længere berettiget til de ydelser. Og med hensyn til boligsikringen meddelte man allerede ved kvikskranken – som jo er blevet meget moderne på rådhusene, og det synes jeg er en god ordning – manden, at det skulle man nok tage sig af, og man skulle nok sørge for, at beskeden blev givet videre.

Men manden modtager stadig væk boligsikring, og da der er store ændringer i hans økonomiske forhold, bemærker han ikke, at der ikke er blevet gjort noget ved det; men da året så er gået, siger kommunen altså, at han ikke bare skal betale pengene tilbage for de seks måneder, hvor han ikke var berettiget til boligsikring, nej, han skal sandelig betale dem tilbage for hele det år, der er gået, og det står manden jo noget uforstående over for, for han havde jo meddelt kommunen, at hans økonomiske forhold var ændret. Men kommunen påstår, at det må han have glemt at fortælle dem, og er meget hårdnakket og spidsfindig i den sammenhæng, og det er

ikke rimeligt, for den service, der bliver givet, har også meget at gøre med den retssikkerhed, der bliver ydet.

Et princip, som ministeren nu gennemfører, er det enstrengede klagesystem, og jeg synes, det er både godt og rigtigt, at der bliver et enstrengt klagesystem, hvor alle kan følge med i og forholde sig til, hvad det går ud på. Men jeg håber ikke, at det bliver så stramt, at der ikke kan forekomme undtagelser, for det er ganske vist et godt princip, men det skal altså kun være et princip.

Noget andet, som jeg også synes er godt, er, at der nu kommer nogle opstramninger med hensyn til den hastighed, hvormed afgørelserne skal træffes.

Men noget, som jeg ikke synes er så godt, er, at man i en sociallovgivning foreslår, at der skal nedsættes koordinationsudvalg til den forebyggende arbejdsmarkedspolitiske indsats, for det mener jeg ikke hører hjemme i en sociallovgivning, men i anden lovgivning.

Og som jeg var inde på før, synes jeg også, det er forkert, at amtskommunerne skal nedsætte brugerråd på samme måde, som man har dem i kommunerne, for det er ikke noget, der har den store effekt. For hvis det skal have en effekt – og det synes vi det skal have, for vi synes i og for sig, det er rigtig godt, at man har nedsat de råd – så skal man føre linjen igennem og sørge for, at det for det første er uvildige råd, og for det andet, at de har kompetence til at ændre de afgørelser, der bliver truffet.

Så samlet set er der meget godt i forslaget omkring retssikkerhed. Der er nogle ting, vi ikke er enige i i Fremskridtspartiet, og vi vil stille ændringsforslag til det, og der er også nogle tendenser i forslaget, som vi ikke er helt enige i.

Når vi taler om den sociale service, så er det Fremskridtspartiets opfattelse, at de, som kan klare sig selv, skal klare sig selv. Omvendt skal det også være sådan, at de, der virkelig har brug for hjælp, også skal have den nødvendige hjælp dels til, at de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, men også til, at de kan få et godt og værdigt liv igen.

Og her taler vi jo om de mest udsatte, som i dag ikke får den nødvendige hjælp; det er de sindslidende, det er narkomanerne, det er de hjemløse. Man har lavet nogle forsøg rundt omkring, hvor man har tilbudt de hjemløse, at de kan bo i de flygtningelandsbyer, som nu er nedlagt rundt omkring, efter at flygtningene er blevet flyttet ud i andre lejligheder, og det har jo